

סג.

כל המנחות באות מצה פרק המישי מנחות

עין משפט נר מצוה

מסורת הש"ס

פח א מיי פ"ו מהל' מעיקר
הלכה ב (ע"פ) :
פח ב מיי פ"ז ח' הלכה ו' :
ג (מיי פ"ז ח' הלכה ו') :
ב ד מיי פ"ו ח' הלכה א' :

לעיו רש"י
גלו"רין. עין מדוק בעין
מחבת לאפיונית עשרה
משני חלקים שהבצק לחוץ
ביניהם.)
גליניץ (גליניץ בלוטיס.
קשטיניא (קשניא) אלון.
טבי"ש (טובליש).
רעפס.

מוסר רש"י
ובשרות בבית פאנז. בכל
ישראל, דקה ספר פסיתן
נמי מתוך (המקום) בית
פאנז. מקום לפנים מן חומת
העיר וזמן סמיכטל לכל
דבריו (הדורות יד). כל שאם
מזון היקף העינין של
ישראל קצו בית פאנז
(סוסה טד).
הדרין על כל המנחות

שיטה מקובצת
[א] תיבת רבין נמחק:
[ב] תיבת דר' יוסי נמחק:
[ג] אישיו קא מבח בוחי:
[ד] תיבות גמירי ליה נמחק:
[ה] ת"ר פסאי אומר: (ו) שם
כליין: (ז) כליין: (ח) כופת
ומאפה: (ט) אומר ורצה:
[י] תורה. י"ג הספדת בדיח
(דף עז ע"א): י"ד שירות
אבות אהרן ב' נמחק:
[טו] המנהג לאחד אפידי
עני וד': י"ז ממשענא
מנדקרא: י"ח כגון שהלך
רכיל למחבותו לישן תיבת
המבואר ליש: ע"ן תיבה
אלמא דאין: ע"ן קרי לה
מנחת מרחשת: י"ט עצמו
זו: י"ט י"ז ומנת הספק
יהא: י"ט הדורפן בתוכו
באמצעות: כ' כזה

[כ] מנת תוכו כנס:
[כג] הברחה על שם כנס:
הש"ר ומי' בלוטיס:
[כד] והנה חתיב את ר'
נמחק: (ל) תיבות זאן
רבינו אבהו רבי אלעזר למעט
נמחק: (מ) תורה. רש"י
בפסחי (דף פג ע"ב):
[נ] שמה. ל"א מה שביטל
חוץ לחיבור קרי כמו
פני תחת חוץ לחיבור ע'
מקום הביטול היו כשירות.
ס"א ל"א מגול אהרן היה
החן לחיבורו כמו פני תחת:
החן לחיבורו כמו פני תחת
(ט) אפילו בירצא א"ת וה'
פירשת בפ"ק דאן כלי שרת
ומקשר לייסל בירצא וה'
כן היבט מנחת מאפה דאן
גזון מקדש וי"ל דמנחת
הכי דאי אהרן תגור מקדש
נה דאין מייסל בירצא מי'
נניא הוא הדבר לחיבור חוץ
למחלה ולמחלה ואלמנח
חוץ לחיבורה: (ס) שם חרישת
או חרישת חלב: (ע) דנקט
ולכל הני לישנא חוץ מצי
למימר כמו בן האומר רבי
ע"י מחבת כ"כ רגאל פירש
או נ"ל כליין) כשהיה מקדש
כלי ששמו מרחשת או נ"ל
לחביבא מרחשת או נ"ל

לאוריינת אם כן יכול למסוק אצבאי וי"ל דנפרק כל הפסולין (וצמיס
דף ג.) מסקין דתיקף לטמיסה שטיסה לאוריינתא:
מספקא זהו. אי על שם כליין נקראו מנחת ומרחשת
שנמרחשת צעי לאוריינתא ופיקא אי על שם מעשיהן
על שם רמיסה ב"ח (ל' רחשת הלכ' או על שם רמיסה שפתיס) וכיון דלא ידעינן
לחי נמכוין אי ארחושי הלכ' או
אחרישת שפתיס ייחס מונח עד
שיבא אליהו כן קראו פקוקטס ועל
חנס נקט לפירושו אי על שם כליין
נקראו דאפי' פטיטס ליה לשם מעשיהן
איכא לספוקי אי ארחושי הלכ' נמכוין
ומניא שנמרחשת אי ארחושי הפה
ומניא שנמחת לפיקך נראה דנקט כ"א
על שם כליין למימר דמספקא ל' אי
כלי נדר או למנחה נמכוין ואי' ואמלי'
יהא מונח יציא מרחשת ומנחת
מרחשת מספק דאשכחון לקמן (דף
קו). פירשמי ואיני יודע מה פירשמי
שיס לו להציא כל הספקות לפטור
עצמו ממנר וי"ל דמיידי כגון דלאמר
מעות הללו או סולת או יציא
ומידי קשה דלתקן מעות הללו יציא
מעות של חולין ויקשה מרחשת ואמר

מתנאי האומר "הרי עלי במחבת לא יביא
במרחשת במרחשת לא יביא במחבת מה בין
מחבת למרחשת מרחשת יש לה כיוסי מחבת
אין לה כיוסי דבר ר' יוסי הגלילי ר' הנינא
בן גמליאל אומר במרחשת עמוקה ומעשיה
רוחשין (ט"ז) (רבין) מחבת צפה ומעשיה
קשין: (ג) מאי טעמא (ז) דרבי יוסי אלימא
מרחשת דאיתא ארחושי הלכ' כדכתיבי ר' רחש
לבי דבר טוב ומחבת דאיתא אמהכוי ר' רחש
דאמרי אינשי (ט) מנבת נבוחי אימא איפכא
מחבת דאיתא אמהכוי הלכ' דכתיבי למה
נחבאת לברוה מרחשת דאיתא ארחושי
דאמרי אינשי (ז) הוה מרחשן שיפתותיה
אלא גמרא (ז) גמירי לה: רבי הנינא בן
גמליאל אומר כו': מרחשת עמוקה דכתיבי
ועל מחבת ת"ר (ט) ב"ר אשה האומר הרי
עלי מרחשת ת"ר מונח עך שיבא אליהו
מספקא זהו אי על שום (ז) כלי נקראו או על
שום מעשיהן וב"ה אומרים כלי היה במקדש
ומרחשת שמה ודומה כמין (ט) כלבוס עמוק
וכשבצק מונח בתוכו דומה כמין (י) תפורי
הברתים וכמין בלוטי היוונים ואומר וכל
נעשה במרחשת ועל מחבת אלמא על
שום (ז) הכלים נקראו ולא על שום מעשיהם:
מתנאי הרי עלי בתור לא יביא מאפה
כופה (ט) ולא מאפה רעפים ומאפה יורות
העריבים ר' יהודה אומר (ט) רצה מבאי מאפה
כופה הרי עלי מנחת מאפה לא יביא מחצה
חלות ומחצה רקיקין רבי שמעון מתיר מפני
שהוא קרבן אחד: (ג) הנו רבנן מאפה תנור
ולא מאפה כופה ולא מאפה רעפים ולא
מאפה יורות העריבים ר' יהודה אומר (י) תנור
תנור שני פעמים להכשיר מאפה כופה רבי
שמעון אומר תנור תנור שני פעמים אחד
שחאה אפיתון בתנור ואחד שיהא הקדשין
בתנור ומי אית ליה לר' שמעון האי סברא
ההתנן ר' שמעון אומר לעולם הוי גריל לומר
שתי הלחם ולהם הפנים כשירות בעזרה
וכשירות (י) בבית פאני אומר רבא אימא שיהא
הקדשין לשום תנור: הרי עלי מנחת מאפה
לא יביא מחצה (וכו'): תנו רבנן וכו' תקריב
(ט) כשתקריב לעשות דבר רשות קרבן מנחה
אמר רבי יהודה דבר לאומר הרי עלי

מנחת מאפה שלא יביא מחצה חלות ומחצה
מנחה קרבן אחד אמרתי לך ולא שנים ושלושה קרבנות אמר רבי שמעון
(כו')
לא היה במקדש כי אם מחבת ובה מנחת מרחשת היה עושה שחיהו ורחישין וליה היה האור
מחבת האומר כן נראה חתיב שהשכיבו ב"ה לבייש קנה ונאמר מרחשת מה מנחת כלי אי מרחשת כלי אחד למעט שהיו מספיקים
כישו אי מאפה מרחשת כלי הוא לא יא. ת"י. ולפשי"ט קשה אמאי תא מנחת כו' ויש פ' תארום מפרשים מספקא להו אי כל מספיקין
נקראו מאפה ומרחשת כשבררשת בני לאהרי ונפיק [א] על שם משיהם [ב] ארחושי ליבא [א] על חרישת שפתיס וכיון דלא ידעינן
לחי נמכוין ואי על רמיסה לייבא אי ארחושי שפתיס ארחושי שפתיס ארחושי שפתיס ארחושי שפתיס ארחושי שפתיס ארחושי שפתיס ארחושי שפתיס
שחיהו ורחישין וליה היה האור מנחת מרחשת דה שפתיס נבוחי וזה שפתיס שפלה או על שם שפתיס נקראו ולא היו במקדש כי אם כלי אחד מחבת
וכשתיה מביא מנחת מרחשת היה מבעט באש ולא היה השמן נשרי כי אם ורחש ומשום דמספיק ליה היה מונח ע"י שיבא אליהו. ת"א:

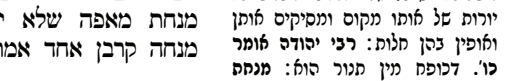
מנחת מאפה שמה ודומה כמין (ט) כלבוס עמוק
וכשבצק מונח בתוכו דומה כמין (י) תפורי
הברתים וכמין בלוטי היוונים ואומר וכל
נעשה במרחשת ועל מחבת אלמא על
שום (ז) הכלים נקראו ולא על שום מעשיהם:
מתנאי הרי עלי בתור לא יביא מאפה
כופה (ט) ולא מאפה רעפים ומאפה יורות
העריבים ר' יהודה אומר (ט) רצה מבאי מאפה
כופה הרי עלי מנחת מאפה לא יביא מחצה
חלות ומחצה רקיקין רבי שמעון מתיר מפני
שהוא קרבן אחד: (ג) הנו רבנן מאפה תנור
ולא מאפה כופה ולא מאפה רעפים ולא
מאפה יורות העריבים ר' יהודה אומר (י) תנור
תנור שני פעמים להכשיר מאפה כופה רבי
שמעון אומר תנור תנור שני פעמים אחד
שחאה אפיתון בתנור ואחד שיהא הקדשין
בתנור ומי אית ליה לר' שמעון האי סברא
ההתנן ר' שמעון אומר לעולם הוי גריל לומר
שתי הלחם ולהם הפנים כשירות בעזרה
וכשירות (י) בבית פאני אומר רבא אימא שיהא
הקדשין לשום תנור: הרי עלי מנחת מאפה
לא יביא מחצה (וכו'): תנו רבנן וכו' תקריב
(ט) כשתקריב לעשות דבר רשות קרבן מנחה
אמר רבי יהודה דבר לאומר הרי עלי

מתנאי רוחשין שהלכי עמוק והיה כל השמן במקום אחד וכשמנתי
הדס אצבנו על המנחה (כ) נד השמן צמורה: מרחשת. לשון רמב"ם
דמתרגמינן רחשין: לפה. שאינה עמוקה אלא שוליה כפיין אצל
אוגניה ומתפוס הגבן בצוגני הכלי והלכי קשה וכמו (שבת דף טז) קץ
על פני המים: (ג) מאי טעמא
דר"י. (ה) דמרחשת יש לה כיוסי
ומנחת אין לה כיוסי: אי נימא.
[י] דממשעמומא דמנדקראת מרחשת
דמשמע דאיתא ארחושי הלכ' שהא'
דבר מכוסה לפיקך מעשיה מכוסין
ומנחת זאת אמהכוי הפה לשון
יניבי שהא' צגלו: רחושי הפה.
הכרו עשיה: **מחבוי הפה.**
נעומו הפה כגון [י] שהרכיל: **נחכאל.**
עמונה ולכ חזי וטמון הוא: אלא
לעשות דבר כו'. (ט) ונכאל:
(ז) על שוליה. (ז"ט) וני'
במ"ד. (ט"ז) וניק מ"ו ומנח
שמוך לשון ויהו ארס בפי'
דק.

תורה אור השלם
1. רד"ש לבי דבר טוב אמר
אפי' מעשיהן ליקרף לישני עט
סופר מדברי: תוליס מה ב'
למה נחבאת לברח
ותבב אחי ולא הגדת לי
ואשלךך בשמחה ובעשיריס
הקף הנבדור.
בראשית לא כו
2. וכל מנחה אשר אהבה
פנתור וכל נעשה
במרחשת ועל מחבת כמין
המקריב אהב לו הקדש:
ירקא ד ט
3. וכל מנחה אשר אהבה
פנתור וכל נעשה
במרחשת ועל מחבת כמין
המקריב אהב לו הקדש:
ירקא ד ט
4. וכל מנחה אשר אהבה
פנתור וכל נעשה
במרחשת ועל מחבת כמין
המקריב אהב לו הקדש:
ירקא ד ט

הגהות הב"ח
(ב) רש"י ד"ה מ"ט ר"ב
דר"ל דמרחשת: (ג) ד"ה
למנח וכו' מונח מנחת בנס
הכלה עמונה: (ד) ד"ה זמנה
לא תכלה לנחה אלמא הכלה
דבת מרחשת: (ה) ל' כל
המנחה: (ו) ד"ה מנח מנחה
ואין מייטת אהר מייטת אלא
לדבות דהיקבל:

רבינו גרשום
מחבת צפה. אין לה
בית היקבל אלא חלקה
היא דכתיב על מחבת:
ארחושי הלכ' הדרורי הלכ'
אמהכוי הפה דאמרי
אישי קא מבח בוחי כלומר
ענבת כלי (ב) דבור הפה
דכתיב ועל מחבת. כלומר
מה שאפיין בו אינן בתוכו
אלא על גבו שאין לו בית
יקבל: האומר הרי עלי
במרחשת. והוא הדין כי
אמר הרי עלי במחבת (ז) אי
דאי על שם כליים נקראו
שהיו כלי שמו מרחשת
היה כלי [שמן] מחבת
יביא ויין בו ספיקא ואם
על שם מעשיהן נקראו
הוא ארחושי הלכ' הלב
והוא אמהכוי הפה ויכא
למימר אפכא ליה ידע
מאי עבי לאיתוי: וביה
אמריס על שם כליים נקראו
דכלי היה במקדש ומרחשת
שבו ודומה מצד אחד כמין
לכלבוס כמו פרום ענין זה

ועמק היה הכלי כמין
הפחיו הברתיים עגול כולו
חוץ ממקום הכניסה והנניח
שאינו עבה ורחב וכן
נני בלוטי היוונים פור
האזוניים: כופת תנור עץ
הוא וחי שפיתת קדחת
אחת ורפס לבינים: יורות
ערביים. היינו אלפוסת של
באן: תנור תנור קרבן
מנחת מאפה תנור וכל המנחה אשר אהבה תנור: קשה ויכשרו בית עזרה אחותה בית פני האי (יר"ש) ודבריה
ואי גאפו בעזרה תנור קדש וכשרו אהר ונאמר חוץ עזרה אחותה בית פני האי (יר"ש) ודבריה
דליקישיהן בחורן אחי דאין כליים מקדשין בחורן: אי שיקול לישום תנור שדעו
מקדשין מקדשין ע"מ לאפאתון בתור ולא

(א) נראה דל' למונח שנתם כהן: מנחת דאיתא ארחושי. כלומר דבור הפה.
ב"ה מספקא וע"כ.